

HRANISLAV KOVAČEVIĆ

**ZAKON
O OVLAŠĆENIM INŽENJERIMA
SA KOMENTAROM I DODATKOM**

HRANISLAV KOVAČEVIĆ
Savetnik-šef pravnog otseka Min. Gradjevina

ZAKON
O
OVLAŠĆENIM INŽENJERIMA

SA KOMENTAROM
I DODATKOM

IZDAO
SAVEZ INŽENJERSKIH KOMORA

svih načina možemo uobičajenoj i nivojnoj
stilizaciji uzbogatiti jedan na vremenu izvještaja očarati
čitatelja i učiniti ga u obliku i svobodi
zauzimajući mjesto sa najvećom mogućom raspoloživom
čitljivosti i dobrodošlom

činjenicama P R E D G O V O R o izvještaju

Pravilno shvaćen interes društva zahteva, da se svaki član društva postavi na ono mesto koje mu po njegovim sposobnostima pripada. S druge strane, da bi svaki član društva mogao u službi svoga zvanja dati najviše što se može dati, potrebno je da mu se osigura pristojno nagrađivanje za njegov rad.

Tehnika i tehnički rad su nesumnjivo osnova svakog napretka i materijalne kulture. Stvoriti red u tom tako važnom poslovanju i dati mu osnova za pravilan tok, neosporno je od najveće važnosti. Sigurno je, da društvo ne bi moglo imati punu korist od tehničkih radova ako se isti ne bi poveravali pojedinim stručnim licima samo do granice njihovih stručnih sposobnosti. Naprotiv, i javni interes i pojedinci mogli bi trpeti znatnu štetu od nestručnog rada. Najzad potreba da se inženjerskom staležu obezbede potrebna prava i pristojan opstanak protiče iz same potrebe tehničkih radova, čiji su oni glavni nosioci.

Očigledno je, da su se tvorci Zakona o ovlašćenim inženjerima inspirisali u glavnom ovim idejama i one su u njemu zaista došle skoro do potpunog izražaja.

Još 1924 god. htelo se prvi put u našoj zemlji da se ovo pitanje reguliše, i na osnovu ovlašćenja §§ 118 i 119 Finansijskog zakona za 1924/25 godinu donete su privremene Uredbe o ovlašćenim inženjerima i Inženjerskim Komorama. Međutim ove Uredbe, budući suviše opštег karaktera, nisu rešile ovo pitanje.

Sada ovaj Zakon, rađen duži niz godina, u glavnom rešava na definitivan način pitanje projektovanja i izvođenja najtežih i najkomplikovanih tehničkih poslova, kao i pitanje prava i dužnosti inže-

njerskog staleža. Njegovim donošenjem nesumnjivo je udaren siguran osnov za bolji napredak tehničkih radova u zemlji, a isto tako je inženjerskom staležu data satisfakcija izjednačenjem sa ostalim staležima fakultetski obrazovanih ljudi.

Izdajući ovaj komentar, smatrali smo, da ćemo praktičnim tumačenjem pojedinih zakonskih odredaba olakšati upotrebu ovoga Zakona onima kojima je namenjen. Biće nam osobito zadovoljstvo ako smo u tome bar donekle uspeli.

Ovom prilikom moramo se zahvaliti na stručnoj pomoći koju su nam prilikom izrade komentara sve-srđno pružili g. Ing. Dušan Glišić, sekretar Saveza inženjerskih komora u Beogradu, g. Ing. Vladimir Balley, pretdsednik Inženjerske komore u Zagrebu i g. Ing. Nikola Kabalin, narodni poslanik.

Osobitu zahvalnost izjavljujemo g. Dr. Marku Kožulu, biv. Ministru građevina, čijim je odobrenjem omogućeno izdavanje ovoga komentara.

Pri izradi komentara disciplinskih propisa služili smo se delima prof. Tome Živanovića (Krivično pravo), prof. A. Čubinskog (Komentar krivičnog zakonika i Komentar zakonika o sudskom krivičnom postupku) i dr. G. Niketića (Zakon o činovnicima), a pri izradi komentara propisa o izbranim sudovima — delima prof. D. Aranđelovića (Građansko procesno pravo) i dr. Franje Goršića (Komentar građanskog parničkog postupka).

Hranislav Kovačević